

2) Asetuksen N:o 1247/92 tutkimisen perusteella, siltä osin kuin sen mukaan vammaisen elämisavustuksen osalta ei sovelleta asetuksen (ETY) N:o 1408/71 10 artiklassa tarkoitettua periaatetta asumista koskevasta edellytyksestä luopumisesta, ei ole ilmennyt mitään sellaisia seikkoja, joiden vuoksi tämän asetuksen pätevyys voitaisiin riitauttaa.

(¹) EYVL C 77, 16.3.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

6 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-116/96 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Reisebüro Binder GmbH vastaan Finanzamt Stuttgart-Körperschaften (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Kansainvälinen henkilöliikenne — Kuljetuspalvelun verotuspaikka ja veron peruste)

(97/C 387/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-116/96, jonka Bundesfinanzhof on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Reisebüro Binder GmbH vastaan Finanzamt Stuttgart-Körperschaften ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1) 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja P. Jann, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 6.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 9 artiklan 2 kohdan b alakohta on tulkittava siten, että määritettäessä, mikä on matkapakettiin kuuluvan kansainvälisen henkilöliikenteen verotettava osa kussa-

kin jäsenvaltiossa, suorituksen kokonaisvastike on jaettava suhteessa valtioiden alueella kuljettuun matkaan.

(¹) EYVL C 158, 1.6.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto),

6 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-164/96 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Regione Piemonte vastaan Saiagricola SpA (¹)

(Asetus (ETY) N:o 797/85 — Yksityisten maanviljelijöiden ja oikeushenkilöiden erilainen kohtelu)

(97/C 387/09)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-164/96, jonka Consiglio di Stato on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Regione Piemonte vastaan Saiagricola SpA ennakkoratkaisun maatalojen nykyaikaistamisesta 17 päivänä huhtikuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/159/ETY (EYVL L 96, 23.4.1972, s. 1) ja maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 12 päivänä maaliskuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 797/85 (EYVL L 93, 30.3.1985, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja J. L. Murray (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Maatalojen nykyaikaistamisesta 17 päivänä huhtikuuta 1972 annettua neuvoston direktiiviä 72/159/ETY ja maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 12 päivänä maaliskuuta 1985 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 797/85 on tulkittava siten, että niiden mukaan jäsenvaltiot eivät saa perustaessaan direktiivillä 72/159/ETY käyttöön otettuun tukijärjestelmään kuuluvien edunsaajien määrittämiseksi tarkoitettua rekisteriä olla sallimatta tiettyjen oikeushenkilöiden merkitsemistä tähän rekisteriin yksinomaan niiden oikeudellisen muodon tähden ja ottaa käyttöön erityistä yksilöintimenetelmää muodostamalla varta vasten tätä varten vain luonnollisille henkilöille tarkoitettua rekisterin.

(¹) EYVL C 197, 6.7.1996.